

jeg, at Industrien maa sige, at det er billigt sluppet, naar den kan gennemføre en saa god Reform, som denne er, med forholdsvis saa smaa Midler. Naa, det ærede Medlem sagde jo da ogsaa — og det var det aller-væsentligste —, at man her maatte modtage Lovforslaget med Velvillie, men han føjede dog til, at han kunde ønske, at Sagen kom til Behandling i et Udvalg. Jeg ved ikke, hvad det er Meningen, at dette Udvalg skal gøre; jeg antager ikke, at det vil være ret meget, det er vel blot Smaating, man ønsker oplyst, og det kan ingen ønske at modsætte sig, naar der fra nogen Side ønskes Udvalgsnedsættelse, plejer man jo ikke at have noget at indvende derimod fra de andre Partiers Side. Jeg vil dog af de Aarsager, som den højtærede Minister har nævnt — nemlig fordi der forhandles i forskellige Fag om nye Overenskomster, og denne Bestemmelse da maa tages med, hvis der i de paagældende Fag for en Del Arbejders Vedkommende skal indføres en Arbejdstid af 8 Timer i Stedet for en Arbejdstid af 12 Timer —, henstille, at man giver Lovforslaget en meget hurtig Behandling, og jeg forudsætter ogsaa, at det er det ærede Medlems Mening. Jeg skal da paa mit Partis Vegne varmt anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme i dette høje Ting og haaber, som sagt, at Udvalgsbehandlingen ikke skal forsinke dets Vedtagelse.

Leerbeck: Det foreliggende Lovforslag har den radikale Gruppens fulde Tilslutning. Ad Overenskomstens Vej, ved Forhandling mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, er Arbejdstiden lidt efter lidt gaaet ned i de private Erhverv, saaledes at den gennemsnitlige Arbejdstid i Fjor var 9½ Time og nu efter den af Arbejderne foreslaaede og af Arbejdsgiverne accepterede Nyordning vil blive fra 9 Timer til 8 Timer. Jeg tror da, at man for enkelte Fags Vedkommende maa holde paa, at det sikkert vil være rigtigt at benytte denne Forhandlingens Vej fremdeles, saaledes at der kan tages Hensyn til de særlige Forhold, der kan gøre sig gældende indenfor de forskellige Fag. Københavns Kommune har indført en 8 Timers Arbejdstid for sine Tjenestemænd, og det bebudes, at Staten vil foreslaa det samme. Det synes saaledes, at 8 Timers Arbejdstiden

vinder mere og mere frem, idet det erkendes, at der ikke alene bør være Tid til Arbejde og til Hvile, men ogsaa til Pleje af Hjemmet og til gavnlige Adspredelser. Men naar man saaledes har faaet 8 Timers Arbejdsdagen indført ved Lov, er der et Spørgsmaal, som bliver paatrængende: Vil en Arbejder efter at have arbejdet eet Sted i 8 Timer kunne arbejde videre et andet Sted, og er det Meningen, naar Loven siger, at Arbejdsgiveren ikke maa beskæftige Arbejderen mere end 8 Timer, at det ogsaa skal gælde for Arbejderen selv, saa at han ifølge samme Lov ikke kan fortsætte med at arbejde paa et nyt Sted? Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, man bliver nødt til at tage Stilling til, og det forekommer mig ogsaa, at man indenfor det enkelte Fag selv er interesseret i at tage Stilling til dette Spørgsmaal.

Det foreliggende Forslag gaar ud paa at indføre 8 Timers Arbejdsdagen i Virksomheder, der anvender kontinuerlig Drift. I disse Tilfælde maa det siges, at det foruden almindelige menneskelige Hensyn til lige er Hensynet til Sundheden, der har gjort sig gældende. Det er mig bekendt, at mange af de Arbejdere, der her er Tale om, arbejder fra Aften til Morgen ved anstrengende og for Sundheden ikke altid gavnlige Arbejder. Fra Arbejdspladsen til Hjemmet er der ofte en lang Vej, og naar Arbejderen kommer hjem, skal han have Hvile og Ro. Det vil altsaa sige, at en saadan Arbejder meget vanskelig faar Tid til at ofre sig for Hjemmet eller til den kulturelle Uddannelse, som man nu en Gang ikke kan undvære, hvis ikke hele Livet skal blive en trist Trædemølle uden Udviklingsmuligheder. Men ogsaa Hensynet til Sundheden stiller her sine Krav. Og netop i de Fag, der her er Tale om, arbejdes der ofte under meget høje Varmegrader og under stærk Udvikling af Støv og andre Partikler, hvis stadige Indaanding er skadelig for den menneskelige Organisme; ganske særlig gør de mindre gode hygiejniske Forhold sig gældende i Virksomheder med kontinuerlig Drift, hvor man ikke har tre Hold at skifte med. Her maa man specielt i første Række tænke paa Hensynet til Sundheden, det skylder man Arbejderne, det skylder man Hjemmene, og det skylder man Samfundet. Naar der nu findes Virksomheder, hvor man faktisk ikke kan undvære kontinuerlig